

ههولیک بو خویندنه وهی چامه‌ی (ژی)

حه‌مه کاکه‌ره‌ش
(سوئد)

شاره‌زایه‌کی لیها تووه و خه‌مخوړتیکی ته‌واوی زمانه
کور دییه. نه‌زموونی فه‌ره‌اد شاکه‌لی له هه‌ر یه‌کێ له‌وه
بایه‌تانه‌دا لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت و پوخت هه‌لده‌گرێ.
به‌لام نه‌وه‌ی من له‌سه‌ری ده‌وه‌سه‌تم و هه‌ولێ
خویندنه‌وه‌یه‌کی ده‌ده‌م، گه‌رانه‌وه‌یه‌ بو‌چامه‌ی (ژی)،
چونکه‌ ژێ نه‌ک هه‌ر له‌ شیعری شاکه‌لبیدا پانتاییه‌کی
داگیر کردووه، بگره‌ له‌ شیعری نوێی کوردیدا شیعریکی
گه‌وره و دیار و پر نه‌زموون و جوانییه، به‌لام به‌داخه‌وه
نه‌بوونی ره‌خنه‌گری چاک و سه‌ربه‌خۆی کوردی وای کردووه
ژێ ناویری لی نه‌دریتسه‌وه، یان روونتر بلتیم، به‌هۆی
پاوانکردنی هه‌موو ده‌زگاگان، سیاسه‌ت سه‌ریشه‌ک و
ده‌چرپینی به‌گوێی به‌ناو ره‌خنه‌گره‌کاماندا که له‌سه‌ر کام
ده‌نگ و ره‌نگ بوه‌ستن و کام ده‌نگ و ره‌نگیش گه‌ر پر
داهیتان و جوانییش بیت، که نابیتته پاشکۆی سیاسه‌ت،
پیوسسته پشتگوێ بخوړی و گه‌ر کرا له‌ هه‌ولێ
بجوو‌ک‌کردنه‌وه‌یدا بن. لی‌ره‌دا قسه‌یه‌کی نه‌دۆنیه‌سم به
بیردا دیت که ده‌لی: له‌ شیعری جه‌واهییدا گه‌لی ئالۆزی
و قۆزی و مویره‌داتی مردوو و لی‌ک‌دراوی به‌سه‌رچووی
تیایه، به‌چه‌شنی، له‌ته‌ک گرنگی شیعره‌کانی، به‌لام
بوئی گولی زۆر که‌م تیدا به‌ به‌راورد له‌گه‌ل شاعیریکی
وه‌ک (بدوي الجبل)، که‌چی جه‌واهییری له‌به‌ر کۆمه‌لی
هۆی سیاسی و ئایدیۆلۆژی له‌لای رژیمه‌کان ناودارتر و
بلاوتر بوو. هه‌ست ده‌که‌م له‌ لای ئیمه‌ی کوردیش به
دریژایی میژوو ئه‌م حاله‌ته‌ دووباره و چه‌ندباره بووه‌ته‌وه.
ئه‌وه‌تا ئه‌م‌پۆ ئه‌و شاعیرانه‌ی که له‌ سیاسی و
رژیمه‌کانه‌وه‌ نزیکترن، زیاتر له‌ به‌رچاون، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌مه
مانای ئه‌وه نییه که له‌ ئاستیکی به‌رز و پر داهیتاندا،
چونکه هه‌ر دیسان وه‌ک نه‌دۆنیه‌س ده‌لی: باوه‌رم وایه
ئه‌دیب یان هونه‌رمه‌ند یان رۆشنییر هه‌رچه‌ند بتوانی
مه‌سافه‌یه‌ک له‌نیوان خوێ و سیاسه‌تدا دابنێ، ئه‌وسا پتر
ده‌توانی خزمه‌تی رۆشنییری و هونه‌ر و ئه‌ده‌ب و
کیشه‌که‌ی خوێ بکات. ده‌بینین شاکه‌لی به‌ ئاگاییه‌وه

نه‌دۆنیه‌س ده‌لی: من شاعیریکم به‌ زه‌حمه‌ت پۆلین
ده‌کریم، من له‌ خانه‌یه‌کی دیاریکراودا پۆلین ناکریم.
ده‌کریت بلتین فه‌ره‌اد شاکه‌لی به‌ هه‌مان شیوه له
خانه‌یه‌کی دیاریکراودا پۆلین ناکریت، چونکه شاکه‌لی له
هه‌موو ده‌رگا‌کانی داوه و جیده‌ستی به‌ پری به‌ جی
هیشتووه. له‌ شیعردا یه‌کیکه له‌ داهینه‌ره‌کانی گرووی
کفری که به‌ر له‌ روانگه‌ شیعری کوردییان تازه‌ کرده‌وه.
خاوه‌نی دیوانی (پروژه‌ی کووده‌تایه‌کی نه‌یتی) یه‌ و له
وه‌رگێران و چیرۆک و په‌خشان و لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی و
میژوویی و فه‌لسه‌فه و ته‌سه‌وفدا، گوتار و کتیبه‌کانی
شایه‌ت‌حالی توانا و نه‌زموونی پر به‌ره‌مه‌ین. له‌ زماندا

فرهاد شاکه‌لی

نبیه. گهر له‌م روانگه‌یه‌وه چامه‌ی ژئی بخوئینه‌وه ده‌بینین شاکه‌لی به‌ئاگاییه‌وه کاری بۆ‌ئه‌وه کردووه به‌زمانی بنووسن پر له‌ناسکی و جوانی و وه‌ک ده‌ریا قوول و وه‌ک کانی ساده و ساکار بنوئینن. که چامه‌ی ژئی ده‌خوئینه‌وه هه‌ست ده‌که‌ین ژئی ده‌قیتکه له‌گه‌ل خوئندنه‌وه‌کاندا نوئ ده‌بیسته‌وه و کوئتایی نایه‌ت و له‌ناو ناچن. ئه‌وه‌ش جیاکاراییه‌کانی کاری شیعی ده‌هیننه‌رانه‌یه. کوکتو له‌باره‌ی (مالارمی) ده‌لئ: ته‌مومژاوییه وه‌ک ئه‌لماس. هه‌موو شاعیریکی گه‌وره وه‌ک پتوبست ته‌مومژاوییه، شیوه‌ی ئه‌لماس له‌توانایدایه له‌ریگه‌ی تیشک و دره‌وشانه‌وه‌وه به‌قوولایی بگات، بچ‌ئه‌وه‌ی دیار بچ‌یان بچ‌ئه‌وه‌ی ته‌عبیر له‌مانایه‌کی دیاریکراو بکات. چامه‌ی ژئی شاکه‌لی پر له‌ده‌سته‌واژه‌ی پر راز و نه‌یینی و فره‌شیوه و مانا و به‌کاره‌یتانی زمان وه‌کو تیشک و تیکه‌لکردنی ماناکان، به‌شیوه‌یه‌ک شاکه‌لی که باس له‌خواوه‌ند ده‌کات وا ده‌زانی گۆرانی بۆ خوئشه‌ویسته‌که‌ی ده‌لئ. به‌پیتچه‌وانه‌وه که باسی خوئشه‌ویسته‌که‌ی یان نیشتمان ده‌کات، به‌زمانیک ده‌بیژئی چه‌ندین مانا هه‌لده‌گرئ و له‌هه‌مان کاتدا له‌نیو دئی وشه‌کاندا رازتیک به‌ساده‌یی خوئی ئاشکرا ده‌کات، وه‌ک ده‌بیژئی:

**گهر تو نه‌بی، هانا به‌رمه به‌ر کئ
گیانی گیانان.**

هه‌موو نامۆن، هه‌موو نه‌یارن،

هه‌موو تینووی خوئینی منی ده‌رده‌دارن.

هه‌ر روومه‌تی توئه

ئه‌م مه‌له بیئاله‌ی دلم، شه‌و و پرۆژ،

رووی لی ده‌کات و ده‌جریوتن.

لێرده‌دا شاکه‌لی ده‌مانخاته گومانیکه‌وه که به‌خوئشه‌ویسته‌که‌ی ده‌لئ گهر تو نه‌بی هانا به‌رمه به‌ر کئ؟ یان هه‌سه‌رتی نیشتمان یان وه‌ک عاشقیکی سوئی روو ده‌کاته خواوه‌ند و له‌ویوه به‌چهند وشه‌یه‌ک دنیایه‌کمان بۆ ده‌خوئینن که له‌ساده‌ییدا قوول و له‌مانادا فره‌مانایه و له‌زماندا زمانیکی کپ و پر جوانی دهنه‌خشینن. به‌زمانیک نانوسن وه‌ک ره‌شه‌با، پر بچ‌له‌هات و هاوار و دروشمی بریقه‌دار و خالی له‌جوانی و ناسکی. زمانی شاکه‌لی زمانیکه له‌ئه‌زمونه‌وه هه‌لقوولاوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌زمونی فیکریش له‌هه‌لقوولانیدا به‌شدار ی کردووه. له‌زمانی شاکه‌لیدا کلپه‌یه‌کی جوان و نه‌رم و هیمن و ناسک هه‌موو ئه‌گه‌ره‌کان هه‌لده‌لووشن. ده‌قه‌که

په‌په‌یه‌ی دووه‌میانی کردووه و به‌رده‌وام ئه‌و مه‌سافه‌یه‌ی داناوه، تا نه‌بیته پاشکۆی سیاسه‌ت و هه‌ستی به‌گه‌وره‌یی قه‌له‌مه‌که‌ی کردووه و نه‌یکردۆته قوربانی سیاسه‌ت و سیاسه‌ت‌بازی و له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌شدا باجه‌که‌ی داوه، که به‌قه‌د توانا و ده‌یتانی خوئی قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌کراوه و هه‌قی نه‌دراوه‌تی. گهر وا نبیه بۆ ده‌بی چامه‌یه‌کی وه‌کوژئ، که له‌رۆژگارێکدا نووسراوه که ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه له‌شیعی کوردیدا چامه‌یه‌کی تر نابینن به‌هه‌مان هه‌ناسه‌دریژی و جوانی زمان و ته‌کنیکی ژئی نووسرابن، که‌چی چه‌ندین سال دوا‌ی ژئی که‌سانی تر باس له‌وه‌ده‌که‌ن که چامه‌ی درێژیان ده‌یتناوه له‌شیعی نوئی کوردیدا، به‌بی ئه‌وه‌ی ئاماژه بۆ چامه‌ی ژئی بکه‌ن. که ناکریت شیعییه‌ت و جوانی و ته‌کنیکی ژئی هه‌ر بۆ درێژییه‌که‌ی بگه‌رپینه‌وه، چونکه ژئی چامه‌یه‌که رووبه‌ریکی فراوانی هه‌یه له‌شیعی نوئی کوردیدا، چ وه‌ک زمان و وینه و چ وه‌ک مانا و خه‌یال. له‌م خوئندنه‌وه‌یه‌دا هه‌ول ده‌دم قسه له‌سه‌ر هه‌ریه‌کێک له‌و پایانه‌ی شیعی بکه‌م له‌چامه‌ی (ژئی)دا.

زمان له‌چامه‌ی (ژئی)دا

رۆلان بارت ده‌لئ: ئه‌ده‌ب جگه له‌زمان شتیکی دیکه

ده‌کاته پارچه کریستالیک و رشه‌دار. زمانی شاکه‌لی هەر ته‌نیا هه‌ستکردن نیسه به شته‌کان، به‌لکو بیر لیکردنه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت. له (ژئی) دا ده‌بینین شاکه‌لی له خه‌می نه‌وه‌دایه به زمانی دویتنی نه‌نووسی و وینه‌کان هه‌مان وینه‌کانی رابردو نه‌بن. ئه‌یه‌وئ به زمانی ب‌نووسی بۆن و رازی تاییه‌تمه‌ندی خوئی هه‌بێ و بتوانی به زمانی و رازی شه‌وانه‌ی بگه‌یه‌نیتته نیو دلی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی. ده‌بیژئی:

**کتی بی زمانیکم پی بناسیتی
رازی شه‌وانه‌ی من
به رۆژ بگه‌یه‌نیتته نیو دلی تو؟**

به‌م چه‌ند دپره‌ شیعری ده‌زانین خه‌می شاکه‌لی بۆ زمان تیکه‌ل به عه‌شقی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی بووه، تا خه‌می شه‌وانه‌ی به رۆژ بگه‌یه‌نیتته نیو دلی، چونکه به‌و زمانه باوه رازی نابیت. خه‌ونی ئه‌و نه‌وه‌یه زمانیکی پی بناسیتین مانای تازه له خو‌بگری و بتوانی رازی شه‌وانه‌ی به رۆژ بدرکینتی، دوور له ترسی داب و نه‌ریت و به‌ره‌سته گه‌وره‌کانی تر.

شاکه‌لی به زمانیک ده‌نووسی و گۆرانیمان بۆ ده‌لئ پیتی وایه گهر له زمانی مردن نه‌گه‌ین، چون ده‌توانین گۆرانیه‌که‌ی له به‌ر بکه‌ین، گهر هاوده‌می ئیش نه‌بین ناتوانین له زوانی ئه‌و تیبگه‌ین. ده‌بیژئی:

**تۆین
زمانی مردن نازانی
چۆن ده‌توانی
ئهم گۆرانیه‌ی له به‌ر بکه‌یت؟
تۆین هاوده‌می ئیش نه‌بیت
له زوانی من چۆن ده‌گه‌یت؟**

ئه‌دۆنيس ده‌لئ: زمان وه‌ک هه‌ر شتیکی جوان بۆ ئه‌وه‌ی شته جوانه‌که‌ی بزانیته پیتوستی به‌ کۆمه‌لئ موعاناتی گه‌وره هه‌یه تا بگه‌یتته جوانیه‌که‌ی. شاکه‌لی به تونیلی ئه‌و موعاناته‌دا تپسه‌ریوه، بۆ به‌ زمانیک ده‌نووسی ساده‌یه‌کی قوول و جوان به‌بێ ته‌مومژی ده‌ستکرد به ئاسانی خوئی نادات به ده‌سته‌وه؛ زمانیک هه‌موو ره‌گه‌زه‌کانی گه‌شه‌کردنی تپدايه... دیسان ئه‌دۆنيس ده‌بیژئی: ده‌قی جوان ئه‌وه‌یه که ده‌روون به هه‌موو ریتازیکه‌وه به ناویدا گوزهر ده‌کات یان به زمانی ره‌خنه‌ی نویی ئیمه واته فره‌مانا و شیمانیه‌ی ده‌گه‌یه‌نیت.

کیش به نیسه‌ت ئیمه‌وه هه‌یج ناگه‌یه‌نیت، هه‌روه‌ها بانگه‌شه‌ی شیعری له پیناوی کیشدا ناگه‌ین، به‌لکو له پینا و جوان نواندن و خواستن و ئیشاره‌دایه تا ده‌بیته دروستکرا و تاییه‌ت. که‌واته زمانی مه‌جازی سیحره، هه‌رچۆنیک ده‌ریسیرین گوتن به‌رجه‌سته ده‌کات، هه‌تا هه‌تایه وینه‌کانی نوییه. زۆرتین مانا به که‌مترین واژه ده‌گه‌یه‌نیت. زه‌مه‌نی مه‌جازیش چه‌ندان په‌لی هه‌یه، که به‌رزترینان خوازه‌یه. مه‌جاز وه‌ک سیحرا کار ده‌کات، وه‌ک ئه‌وه‌ی دووری نیوان رۆژه‌ه‌لات و رۆژئاوا کورت بکاته‌وه، ئاوا دژه‌کانمان به ساریژیو نیشان ده‌دات و ژیان و مردن، ئاو و ناگر به یه‌که‌وه ده‌خاته روو.

له‌ژیر وردبینی ئه‌و چه‌ند دپره‌ی سه‌ره‌وه‌دا، ده‌توانم بلیم چامه‌ی ژئی ئه‌و شیعریه‌یه که ده‌روون به هه‌موو ریتازیکه‌وه به‌ناویدا گوزهر ده‌کات و هه‌ست به هه‌ژیه‌ی شه‌پۆله نه‌رمه‌کانی شیعرا ده‌کات. شاکه‌لی نه‌ بۆ کیش و نه‌ بۆ سه‌روا ناووسی و کاری شیعرا له‌وه به‌گه‌وره‌تر ده‌زانن که له چوارچێوه‌یه‌کی بچوو‌کدا مه‌لی شیعرا ته‌نگه‌نه‌فه‌س بکات. به‌لکو شاکه‌لی له‌پینا و جوان نواندن و به‌کاره‌ینانی زمانیک که بتوانی وینه‌یه‌کی تر و دنیا‌یه‌کی تر و مانایه‌کی تر بخولقینتی، ده‌بیژئی:

**له‌گه‌ل په‌لکه‌ره‌نگینه و باراندا
سترانی ته‌شقیکی پی سه‌روشوتیم ده‌گوت.**

شاکه‌لی له مرۆف دوور ده‌که‌ویته‌وه و باوه‌ش ده‌کات به باران و په‌لکه‌ره‌نگینه‌دا و سترانی عه‌شقیکی پی سه‌روشوتین ده‌لئ، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و زمانه‌ی عه‌ودالیتی له‌وانه‌وه فیر بیت، چونکه سروشت لانکه‌ی هه‌موو جوانی و ده‌نگ و ره‌نگه‌کانه.

وینه و خه‌یال و مانا

ئه‌بو ته‌مام، که له سالی ۲۳۱ی کۆچیدا، کۆچی دوایی کردووه، له ریتی ئه‌زمونه شیعریه‌که‌ی و روئیاکه‌یه‌وه تیمان ده‌گه‌یه‌نئ، شیعرا جوړیکه له دروستکردنی دنیا به‌لام به زمان. هه‌روه‌ها پیتوه‌ندی نیوان شیعرا و وشه‌یش به پیتوه‌ندی نیوان دوو عاشق ده‌چوینتی. شاکه‌لی له (ژئی) دا رژاوه‌ته پیتوه‌ندی نیوان شیعرا و وشه‌وه و بووه به ئاشقی سییه‌م و دنیا‌یه‌کی ته‌واو تاییه‌تی دروست کردووه. به زمانیکی چر شته‌کانی به‌سه‌ر یه‌کدا شکاندووه و جاریکی تر شیوه و ره‌نگ و مانای تازه و جوانتری پی به‌خشیون. بۆ شایه‌تجالی ئه‌و دپرا‌نه‌ی

ژاوه ژاو وهک دهریا په ک که نارې هه به . پرسسیار دل و توورپه یی برووسکه و کرپوه بزنی هه به . ناسمان کراسی شین له بهر دهکا و تاسه چرا و پرووناکی پروومه تی هه به و خهون وهرز و ژین ژئی . شاکه لی له وینه کیشاندا به وشه دهستیکی بالای هه به و ده بیژئی:

**شهوانه وهکو گومه زی کونه مزگه وتی
خوم گرموله دهکهم.**

نهم وینه به هینده کاریگه ره، مرؤف له هه رکوی گومه زی کونه مزگه وتیکی بهرچاو که وی و اهه ست دهکات که سیکه و خوی گرموله کردووه . به پیچه وانه شه وه که مرؤف تیک بیینی خوی گرموله کرد بییت، گومه زی کونه مزگه وتی تکت دپته وه بهرچاو . شاکه لی ده بیژئی:

**ههر پروومه تی تویه
نهم مهله بیباله ی دلّم، شوو و رؤژ،
رووی لی دهکات و ده جریوتی.**

چ وینه به کی خه یالیمان بو ده کیشی؛ دل مه لیکی بیباله و پروومه تیک دهکات پرووگه و رووی لی دهکات و ده جریوتی.

**په له په له ی ههور
وهکو پینه به کراسی شینی ناسمانه وه
دیار بی.**

له شاعر و چیروک و روماندا زور قسه بیان له سهر ههور و ناسمان کردووه، به لام ناخو کئی توانیوتی وهک شاکه لی بینیمان راوه شین و ... په له هه وره کان به پینه ی کراسی شینی ناسمان بچوتی . نهمه کاری شیری داهینه رانه و خه یالی شاعیرانه به . نیمه رؤژانه په له هه وره کان به ناسمانه وه ده بینین، به لام ناتوانین وهکو پینه ی کراسی شینی ناسمان بیان بینین، چونکه جیاوازی و ناولینانی شته کان خه یال و جورته تی نه وی . شاکه لی فهزا و حاله تیک له خه یال و وینه ده سازینی، ههرگیز خوی به هه لویتستیکی روون و ناماده وه نابه ستیته وه . ناسویهک له وینه بو خوتیته ده خاته سهر پشت، کهش و هه وایهک له خه یال دروست دهکات . له لای شاکه لی نیواره وهکو پشکو ده جزئی به لیوی شه وگاردا و گزنگ ده بیته ناگریک و بهر ده بیته کوته لی تاریکایی . نه وپه ری جوانی و هه ستکردن به مانایه کی خه یالییه نیواره بچوتی به پشکو و بجزئی به لیوی شه وگاردا و گزنگ که سهره تای

سهره وه چهند وینه بهک له چامه ی (ژئی) ده خوازین، با وینه کان خویان قسه بکه ن که پرن له خه یالی شاعیرانه و فره مانایی .

وینه کان

ملی رؤژ، بسکی شهوان، زمانی خوتین، به ندهری ته نهایی، چه پکی گری، زمانی ریگه، ههستی باراناویم، زمانی باران، به ژئی باوبوران، ناخی ناخ، گولی شه وگار، ورده واله ی ناره زوو، مه شخه لی یاد، تیشکی باوهر، برینتیکی بیدهنگ، دلّی پرسسیار، بروسکه ی توورپه یی، بزنی کرپوه، چه مهری نیگام، تار ی رؤژانی ژینم...

*** شهوانه وهکو گومه زی کونه مزگه وتی
خوم گرموله دهکهم.**

*** ههر پروومه تی تویه
نهم مهله بیباله ی دلّم، شوو و رؤژ،
رووی لی دهکات و ده جریوتی.**

*** گهر نیواره وهکو پشکو
بجزئی به لیوی شه وگاردا**

*** نه گهر گزنگ بیته ناگریک و
بهر بیته کوته لی تاریکایی**

*** په له په له ی ههور
وهکو پینه به کراسی شینی ناسمانه وه
دیار بی.**

نهم چهند وینه به یی چامه ی ژئی به سن بو نه وه ی بزانی ن دیای خه یال و مانا له لای شاکه لی تاییه تمندی خوی هه به و رازی نابیت شته کان به چه قبه ستووی بیته وه و یهک شیشه و مانا و روانین له خو بگرن . نه وه تا مل ده به خشی به رؤژ و گهر دانه یه کی سپی مرواری دهکات مل، بسک به شهوان و قردیله یه کی گولرهنگی هه وریشم ددها له بسکی شهوان، زمان به خوتین ده به خشی و به ندهر به ته نیایی و چه پک به گری و به ژن به باوبوران . هه ست له لای شاکه لی باراناوی ده بی و شه وگار گولی ده بی و ناره زوو پر ده بی له ورده واله ی رهنگاورهنگ و یاد مه شخه له به دهسته وه ده گری و دوودلی ده بیته به کووره و پریشکی لی بلاو ده بیته وه . په لکه زپینه دهستی هه به و

رژه لاتنه، بیچوینی به ناگریک و بهر بییته کوته لئې
تاریکایی. لیره دا واقع بوونی هیه، به لام بوونیکی
خه یالئې. شاکه لئې له پینا و درپرینی پر مانا و نویدا
ههولئې نه وهی داوه که گراماتیکی زمانی کوردی تیک
بشکینئې و جوانتر بینوسیتته وه. ده بیژئې:

* له تویی برینیکی دلما ده هیورین.

* که سال ده پاییزیت.

* نه به تاریکی ده سیسیت و ...

* گه لای داری بیره وهریت ده زهر دیت.

له زمانی کوریدا کورد نالئې: ده هیورین، ده پاییزیت،
ده سیسیت، ده زهر دیت... به لکو نه مه خه یالئې فراوانی
شاکه لیبیه که ده توانئې ده سته واژهی وا بخولتینئې که
پیشتر بوونی نه بو بیته ...

چامه ی ژئې هینده هه ناسه درتئو و پر نه زمونه، ده کریت
له زور روانگه وه بخویریتته وه، چونکه ههر یه کیک له م
چه مکانه به قولئې له (ژئې) دا پانتاییه کیان داگیر
کر دوه، وهک نیشتیمن، میژوو، کوردا یه تی، عه شق،
ته سه و ف و چهوسانه وه، به لام قسه کردن له سهر ههر
یه کیک له و چه مکانه کاری نه م نووسینه ی من نیبه. له
کو تایی نووسینه که مدا قسه له سهر وینه ی دوو سهر کرده ی
نهمری کورد ده کم که یه که میان بارزانی نه مر و
دوه میان پیشه و ا قازی محمه دی نهمره. شاکه لئې هینده
شاعیرانه وینه یانی کیشاوه، دوو په یکه ری زیرینی
تریفه دار ده بینین، دوور له هه موو هات و هاوار کردنیک
بوون و ژیانینی کردو ته دوو تابلوی شیعری جوان و
سهرنجرا کیش. که له خویندنه وهی ژئې ده بیننه وه نه وسا
ده زانین چند راستگوبانه ههستی خوئی دهر پر یوه. به بی
نه وهی ناوی نه و سهر کرده نهمرانه بهینئې، خوینه ری
زیره ک ههست به بوونیان ده کات له دوو تویی چامه ی
(ژئې) دا.

له وه سفی بارزانی نه مردا ده بیژئې:

من چو ن بتوانم

باسی مرگی دلداریکم له دم دهر یچی ...

شوره سواریک بوو

هه میشه رووی ده کرده هه وراز.

هه لزه ک بوو

هه رده م له تر وپکی شاخان ده ژیا،

روو باریک بوو

به بی خاک نیوی خوئی له دست ده دا...
له گلکوشدا نیوی ده بیته شه و چرا یه ک
له نه شکه وتی دلئې بیته میدانا
ده دره و شیتته وه ...

نه گهر به روکی که ژ و به نندن ده گرن

گورانییه که ی تو ده لیتته وه،

رینگه به چه م ده گرن

دهنگی له دهنگی تو ده چئې،

دهست ده نینه بینی کانیاو

نیوی توئی له بیر ناچیتته وه.

نیوی تو م چو ن له بیر ده چیتته وه؟

مه شخه لئې یادت

ههریمی تاری ناو هزم روون ده کاته وه.

به ههر ناوایه ک قسه م بز ده که ی بیکه،

من چاوه پتی تاکه وشه بیتم له زارت بیتته دهر ...

دهنگت ویرانان ناو ه دان ده کاته وه،

دیدارت له تاریکستاندا تریفه یه ...

له وه سفی پیشه و ا قازی محمه دی نه مردا ده بیژئې:

له که وشه نی نازا دیدا میریک بویت و

له کو ری جه نگاهه ریدا شاسواری،

که تو تا ث بووی

هه وای تیشکی زپرنت

ده کرده گه رده نی دوندی نه م زید و بوومه،

چرایه کت له نیو دلتا هه لکر دبوو

په نگر بوو، په نگرکی نال،

روژی سوور بوو ... یاران هه موو

به دل گورانیان ده چری.

کام نهینئې ناشکرا بکه م؟

رازی دل م لای کئې بدر کینم؟

خو تو نه ماوی تا پیمان بلتی

کئې بوو تیر بارانتی کرد؟

شیره ی شیرینی تو په له هه وریکی خه فته تباره.

له دوایین هه ناسه ی نووسینه که مدا دلیم نه م نووسینه
هه ولیکه بو خویندنه وهی چامه ی (ژئې)، چونکه ژئې
ده قیکه فره مانا و فره ره هنده و چه ندین خویندنه وه
هه لده گری و به بیده نگی جووله ده کات و له گوتنیشدا
بیده نگه. ده قیکه ره سانه، چونکه نه زمون ده کیشتی،
دووباره کردنه وهی تیا ناپینرئې، به لکو هه میشه له

نوټ‌کړنه وه د ایه .

د . ماجیده حه موودی ده لئ: قه سیده ی گه وره وه ک نان له پیشت ناماده نییه ، یان وهک گلاسیک ناو . شتییک نییه دهستی پیدا بهینی و دهستی لئ بدیت و یه کبار دهوری بگریت ، به لکو دنیا یه کی فره ره هه نده ، دنیا یه کی شه پزداره دپته ناوه وه ، وپرای روشنیسه که شی چره ، وپرای دره وشانه وه که ی قووله . له ناویدا ده ژیت ، که چی ریگه نادات بیگری ، به ره و تمیک له هه ست و شعور ده تبات ، تمیک که به واژه یه کی تاییه تی پیشوازیت لئ دهکات . نه دؤنیس ته مومژیک ره ت دهکات وه که نامانچی یاریکړنه به زمان ، هه ستیاری و چرییه که شی وه لا ده نیټ . ته مومژیک ی دهوی که سه ره رای نه وه ی له ناخه وه چره له جیهان بینی و فکر و هه لچوونه کان ، روون و ناشکرا خوی ده نویټی . واته سه ره رای نه وه ی ناتوانین به وردی له سه ری پروین و دهستی به سه ردا بگرین ، به لام هه ست به و جوړه شیعه ده که یین و ناویته ی ده بین .

لیره دا قسه کانم له سه ر دهقی شیعی (ژئ) کورت ده که مه وه . نه و دهقه تاییه تمه ندی خوی هه یه . هه ر له ریگه ی نه و تاییه تمه ندیه شه وه یه پیناسه ی خوی ده سازتیټی . له لایه کی دیکه شه وه وهک کاریکی نیستیټیکی ده بینریت ، واته چه شنیکه له به کاره یتانی زمان و دؤزبنه وه و مه عربفه .

سه رچاوه:

- (۱) فه رهاد شا که لی: ژئ، چاپی یه که م، ستوکهو لم، سوید ۱۹۸۵ ، چاپی دووهم، کوردستان، ۲۰۰۰ . [چامه ی ژئ له ماوه ی نیوان ۱۹۸۳/۷/۲۸ تا ۱۹۸۴/۱۱/۱۰ دا نو سراوه].
- (۲) ادونیس: سیاسة الشعر، دار الاداب، بیروت، الطبعة الثانية ۱۹۹۶ . [فصل شعرية القراءة].